

[A. C. Normann.]

medlemmer. Også denne fremstilling skulle man spare sig, for den er misvisende. De 14 radikale folketingsmedlemmer kan som sådanne intet selv udrette i sagen, så lidt som andre partier enkeltvis kan det. Når de 14 har indflydelse, så skyldes det, at deres anskuelser på dette område deles af vide kredse såvel inden for venstre som inden for socialdemokratiet, ja selv af adskillige blandt de konservative. Det er jo sandheden.

Det radikale venstre ønsker, at vi her i tinget må nå frem til en bred enighed, men det når man ikke ved at fremstille vort partis synspunkter og motiver som udslag af lyst til at ødelægge og sabotere bestræbelserne for at afløse den nuværende ordening med en ny baseret på mere rationelle principper.

Hertil kommer, at der i befolkningen er stigende tilslutning til den opfattelse, at det ikke kan være rigtigt eller fornuftigt at beslutte flere hundrede millioner kroners forhøjelse af danske militærudgifter på et tidspunkt, hvor et stortilet program for en international afspænding er under udvikling. Noget sådant kan heller ikke være fornuftigt set ud fra andre partiers synspunkter. Der må dog være områder, man i hvert tilfælde opsætter at tage stilling til, indtil man har mere overblik over, hvor udviklingen bærer hen.

Som sagt, det radikale venstre ønsker, at vi skal nå til et resultat af forhandlingerne nu, men man må handle med en smule fornuft og ikke som oppositionen gøre forsøg på at bilde befolkningen ind, at man kan forhøje militærudgifterne med et par hundrede millioner kroner og samtidig lette skatterne med 800 mill. kr. På denne måde sker der det modsatte; på den måde spærrer man for forhandlingsmulighederne; men jeg har i øvrigt reserveret oppositionens fælles forslag nogle minutter i slutningen af min tale.

Med hensyn til regeringens forsvarsforslag skal der ikke lægges skjul på, at vi i det radikale venstre har givet indrømmelser i håb om dermed at bidrage til en bred enighed og nu håber vi at få klarhed over, hvor langt oppositionen vil gå os i møde. Skulle det nu gå sådan, at vi ikke kan blive enige om alle detaljer, går jeg ud fra, at

oppositionen går med til en tjenestetidsnedsættelse til de 12 måneder imod, at den får sit ønske om en styrkelse af den faste kerne opfyldt.

Da det ærede medlem hr. Erik Eriksen sluttede sig til det radikale venstres krav om kortere tjenestetid, krævede det ærede medlem som en betingelse derfor en større fast kerne på frivilligt grundlag. Dette var vist også den eneste betingelse, det ærede medlem stillede, og dette ønske imødekommer jo regeringens forslag.

Igen i år nævnes i åbningstalen udviklingen nede i grænselandet. En delegation fra det radikale venstres folketingsgruppe har netop været Sydslesvigs Vælgerforenings gæster i nogle dage, og den vendte hjem med et meget stærkt indtryk af den dygtighed og udholdenhed, der udvises i det omfattende kulturelle arbejde, de danske i Sydslesvig udfører. Det må fortsat ligge os stærkt på sinde at støtte dette arbejde. Der skulle nødig blive en tendens til at lade Sydslesvigsagen træde i anden række nu, da vi ikke længere ansføres af en national kampsituation i grænselandet. Jeg synes, der er partier, for hvilke det er ved at gå den vej.

Jeg understreger også regeringens erklæring om at ville virke for en sammenslutning af et større antal europæiske lande for at opnå adgang til friere handel i et større område end de ydre syv, og det radikale venstre vil yde sin bistand til det tættest mulige økonomiske samarbejde mellem de nordiske lande, selv om den nordiske samhandel nu for en stor del frigøres, efter at de syv forhåbentlig snarere blevet en realitet.

De nordiske fællesopgaver er jo nemlig ikke af den grund så nær ved at være udtømt, som enkelte kunne synes at tro.

Jeg havde under åbningsdebatten i fjor — det var den 22. oktober, det findes refereret i Folketingsstidende 1958-59, sp. 208 og 209 — lejlighed til at rette den opfordring til den højtærede finansminister, at der skabtes en lempelig overgangsordning med skattebetalingen for de medborgere, der på grund af alder eller sygdom går over på pension. Det drejer sig både om folkepensionister, om tjenestemænd og funktionærer og om dem, der opgiver deres erhvervsvirksomhed. De rammes det første år med nedsat indtægt meget hårdt af